

fordringsudgifter for Bygningsdirecteuren og Bygningsinspecteurerne paa deres Embedsreiser. Den samlede Udgift hertil har imidlertid udgjort 3,794 Rd. 21 $\frac{1}{2}$ eller 294 Rd. 21 $\frac{1}{2}$ mere end bevilget, hvilket saaledes er den virkelige Underbalance for denne Conto. Hertil kommer imidlertid et ved Finantsaarets Udløb henstaaende Beløb af 12 Rd. 55 $\frac{1}{2}$.

ad § 4.

Ivfr. Bilag Lit. B.

ad 1. Da Reengjøringen af Høiesterets Locale, hvilken, saalænge Retten var paa Palaiet i Kalleboderne, blev besørget af de ved dette Palais ansatte Væjente, paa anden Maade maatte søges besørget, efterat Retten var bleven flyttet hen til Frederik den Sjettes Palais paa Amalienborg, og de derved foranledigede Udgifter ikke kunde bestrides af den til Høiesterets Contoirudgifter bevilgede Sum, som ikke derpaa var bleven beregnet og desuden var bleven ansat saa lavt som muligt, er der i den nævnte Anledning for Finantsaaret 1853—54 kommet til Udgift paa forventet Tillægsbevilling de anførte 21 Rd. 48 $\frac{1}{2}$.

ad 2. Ligesom den ovennævnte Forandring har til Følge, at der til Høiesterets Forbrug i Vinteren 1853—54 maatte anskaffes et noget større Quantum Brænde, end de til samme tidligere normerede 30 Tønde, saaledes medførte ogsaa de særdeles høje Brændepreiser i Efteraaret 1853, da Licitationen over Brændet var bleven udsat paa Grund af den i Hovedstaden dengang herskende Epidemi, at Udgiften til Brænde for de vedkommende Autoriteter ikke kunde holdes indenfor de dertil under denne Conto bevilgede 2000 Rd. Efter det afslagne Regnskab for Finantsperioden 1853—54 beløb vel hele Udgiften 2755 Rd. 12 $\frac{1}{2}$; men, da heraf et Beløb paa 236 Rd. først blev affordret og kom til Anvisning, efterat Regnskabsperioden var afsluttet, er der i bemeldte Aar kun kommet til Udgift 2519 Rd. 12 $\frac{1}{2}$, hvoraf de anførte 519 Rd. 12 $\frac{1}{2}$ paa forventet Tillægsbevilling.

ad 3. Som Følge af de i Finantsperioden 1852—53 stedfundne ugunstige Conjunctioner med Hensyn til Afsetningen af de civile Straffeanstalters Fabrikata, vare disse Anstalter ved Udgangen af Regnskabsaaret komne i en Underbalance af noget over 5000 Rd., og da det ved Finantsloven for 1853—54 bevilgede Tilskud til Straffeanstalterne imod Slutningen af dette Regnskabsaar viste sig utilstrækkeligt til at dække baade den saaledes fra det forrige Finantsaar overførte Underbalance og til at bestride det løbende Aars Udgifter, især da Kornpriserne i Løbet af dette Aar vare stegne til henved det Dobbelte af hvad de vare i det foregaaende Aar, blev der paa forventet Tillægsbevilling for Finantsaaret 1853—54 stillet 5000 Rd. til Disposition til Dækning af Straffeanstalternes Udgifter.

ad 4. Det her opførte Beløb er den paa Januar Kvartal 1854 faldende Deel af Alderstillaaget for en Districtslæge, hvis Embede ved Emanationen af Forordningen af 17de Januar 1847 var afslagt med en fast aarlig Gage af 200 Rd., og som er rykket op blandt de 10 ældste Districtslæger.

ad § 5.

Ivfr. Bilag Lit. C.

ad 1. Beløbet 136 Rd. 50 $\frac{1}{2}$ udgjør den Stege Skolevæsen for Aaret 1852 tilkommende Refusion for det ved Lov af 23de April 1850 ophævede Pensionskorn, der ikke var kommet til Udgift i Regnskabsaaret 1852—53.